

میر یاد دادن (ویژہ معلمان مدارس)

«پیامی، آموزشی»

گردآوری و تالیف

محمد محبی

سید فرشید احمد جواہری

سرشناسه	: محبی ، محمد ، ۱۳۶۰ -
عنوان و نام پدیدآور	: هنر یاد دادن (ویژه معلمان مدارس): نکته‌های آموزشی / گردآوری و تالیف محمد محبی، سید فرشید احمد جواهری.
مشخصات نشر	: تهران: کالج برتر، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۶۰ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۹۴-۰۸-۶
وضعیت فهرست نویسی	: فیا
موضوع	: معلمان -- اثر بخشی
موضوع	: Teacher effectiveness
موضوع	: تدریس -- اثر بخشی
موضوع	: Effective teaching
موضوع	: معلمان -- روابط با شاگردان
موضوع	: Teacher - student relationship
شناسه نزوده	: احمد جواهری، سید فرشید، ۱۳۵۹
رده بندی در ده	: ۱۳۹۷-۹-۲۸۳/۳-۲۵ LB1۰
رده بندی دیویر	: ۳۷۱/۱۰۲
شماره کتابشناسی لی	: ۵۲۱ ۹۸۲

انتشارات کالج برتر

واحد پژوهش کتاب‌های مدیریتی

عنوان کتاب هنر یاد دادن (ویژه معلمان مدارس)

گردآوری و تألیف محمد محبی و سید فرشید احمد جواهری

چاپ و صحافی نقش گستر

نوبت چاپ اول ۱۳۹۷

قیمت ۱۲۰۰۰ تومان

شابک ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۹۴-۰۸-۶

۱-۱/۲

مقدمه:

«مولا علی (ع) مثنوی کمال تربیت»

هر که خواهد همنشینی با خدا
گوشین اندر حضور اولیا
گر تو سنگ صخره و مرمر شوی
صاحب‌دلی رسی گوهر شوی
«مثنوی مولوی»

سپاس خدایی را سزااست، که سپاس غیر او نداشت
مولا علی(ع) در نخستین و قدیم ترین جایگاه پرستش نقیض الی، یعنی مکه
تولد یافت^۱

و چون معلم آسمانی اش حضرت پیامبر، موحد و پیرو پیامبر را عاری از هر
گونه گناه بود هرگز چیزی با خدا نیاز نکرد، در همه کارها تابع پیامبر بود و

۱- مروج الذهب، ابوالحسن علی بن صمودی، مترجم ابوالقاسم پاینده، ج ۱، انتشارات
علمی و فرهنگی، ۱۳۶۵ ص ۷۰۶

به او اقتدا می‌کرد، خدا او را معصوم داشته و هدایت کرد، و چون پیغمبر خویش توفیق عصمت داده بود.^۱

از نظر پیامبر (ص)، علی (ع) پرچم هدایت و کانون نور و ایمان، پیشوای اولیای نور، رهبر کمال یافتگان امیر مردم با ایمان است.^۲

در مورد امام پیشوای متقیان هر دو جهان، گفتار و اندیشه‌های مسلمان و غیر مسلمان فراوان بیان شده است.

خشنود بنی‌اشد که سر دلبران گفته آید در حدیث دیگران»

«مولوی»

هم آدم و هم نوح و هم ابراهیم و هم یونس و هم ادریس

هم یوسف و هم یونس و هم هود علی بود

هم موسی و هم عیسی و هم خضر و هم یاس

هم صالح پیغمبر و داوود علی (ع) بود

علی پرچم هدایت، نور ایمان، پیشوای اولیای نور است.

عبدالمسیح انطاکی (Abdolmaseeh Antaki)

شاعر و ادیب مسیحی مصری در مقام علی (ع) می‌نویسد:

«مرتضی را بعد از پیامبر به عقیده اهل یقین مقامی بی‌نهایت بلند است»

۱- همان صفحه، ۶۳۲

۲- ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، محمدتقی جعفری، ج ۱، صص ۲۰۱-۲۰۰ به نقل از

دانشمندان آن مقام را می‌شناسند و دادگران انصاف می‌ورزند. نادان و مسرف و کافران نسبت به آن اختفا می‌کند ... حتی طرفداران فلسفه مادی از مقام علی در شگفتند و بزرگواریش آنان را بیشتر به تعجب آورده، همچنین دل مسیحیان شفته حب علی است.

و به دوستی اش سرود خوانی می‌کنند»^۱

توماس کارلایل (۱۷۹۵-۱۸۸۱) نویسنده و فیلسوف اسکاتلندی، کتاب «محمد المثل الاعلی» را تألیف نموده است و می‌نویسد:

«ما را جز این نرسد که او را دوست داریم و به او عشق بورزیم، چه او جوانمردی بس عالیقدر و بزرگ‌ماش بود، از سرچشمه وجدانش خیر و نیکی می‌جوشید، از دلش شعله‌های شعله‌ور خامه زبانه می‌زد، او را از شیر شجاعت بود، ولی شجاعتی که با لطف و رأفت دل سوزی و رقت آمیخته بود ...»^۲

امیل دورمنگام فرانسوی (Emille Dormengham)

دورمنگام مسیحی در کتاب حیات محمد (ص)، زندگی ایشان را نوشته است. او می‌نویسد:

۱- اما علی (ع) در نگاه مشاهیر اسلام و مسیحیت، گودرز نجفی، انتشارات عابد ۱۳۷۹ صص ۲۰۱-۲۰۲

۲- حساس ترین فراز تاریخ یا استان غدیر، جمعی از دین، ۱۳۴۸، شرکت سهامی انتشار، جلد ۴، ص ۲۹۴

« علی مردی شجاع، پرهیزگار، راستگو، وفادار، بااخلاص و با یک نوع سستی و تردید مرد صالحی بود.^۱

ویل دورانت (۱۸۸۵ - ۱۹۸۰) متولد آمریکا:

نویسنده و محقق در «تاریخ تمدن» صفات حضرت علی (ع) را در دینداری ستوده است.

«علی در جوانی نمونه کامل تواضع و تقوا و نشاط اخلاص در راه دین خریش، خسر و نیکو حصال و بداندیشه و درست بیان بود.»^۲

دیباچه مروت و استقلال مروت لشکرکشی فتوت و سردار اتقیا^۳

فوش اتین دیتا Funis Etin Dita

دانشمند فرانسوی در اخلاص و شجاعت امام علی (ع) او را بی مانند ذکر می نماید

علی بن ابیطالب در اثر اخلاص بی پایان و شجاعت بی مانند و عشقی که به پاکی و تقوی داشت یکی از شخصیت‌های برجسته اسلام به شمار می آید.^۴

علی ای عقاب نصرت، تو چه آیتی زمان را

ز تو رحمت و محبت بکشد دو جهان را

۱- الغدير، علامه عبدالحسين اميني، ج ۵، ترجمه جمال مولوی، ص ۴۸

۲- تاريخ تمدن، ويل دورانت ج ۴، بخش اول - مترجمان ابوطالب صارمی و ديگران تهران

۳- سعدی

۴- امام علی دانشگاه مشاهیر اسلام و مسیحیت، ۱۹۹

تویی آفتاب بی شب، زپیت هزار کوكب

ز تو گرم و تیز شد لب، من بی دل و نشان را

«نیما یوشیج»

در جهان سردی مزید دهر بودف آن بی همتا

لا فتی یا لا علی لاسیف الا ذوالفقارش

جز علی خدا کس را ندانم کز سر مهر

اشک ریزد بر یتیمان در شکوه پهلوان

«مهدی سهیلی»

جرج سجعان جرداق، عبادت علی (ع) را

روشی برای سعادت هموعان می‌داند:

«عبادت او در حقیقت مجاهدت در زندگی و در راه سعادت مردم و مبارزه با

فساد بود. از هر جهت با هر زشتی و ناپاکی مبارزه می‌کرد. از جهتی با نفاق

و خودخواهی و سوءظنی و از جهتی با تحمل خواری و نیری و سستی و

بیچارگی و صفات ذمیمه دیگر، که در آن عصر منقلب رایج بود.

درباره تقوای علی (ع) می‌نویسد:

«حقیقت تقوا نزد علی (ع) این بود که در راه حق و تا پای جان می‌ایستاد.

خود برای ایمان، این علامت را ذکر کرده است (نشانه ایمان تو آن است که

راستی را هرچند به زیان تو باشد برگزینی ...» تقوای او مطابق همین علامت

بود علی (ع) برای همین راستی به شهادت رسید، بلکه اگر بتوان زندگان را شهید خواند

علی (ع) در ندگانی هم شهید راه درستی بود.^۱

در عدالت و مردم داری و مطابقت گفتار و کردار علی (ع) می نویسد:

امام علی (ع) می گفت: اگر هفت اقلیم را با هر چه زیر آسمان است به من بدهند تا نافرمانی خدا کنم و از موری پوست جویی را ب شتم بستانم نخرانم مرد و گوی پیش من پست تر از هر برگی در دهان ملخی است.^۲
تا صورت پیوند جهان بود، علی بود تا نقش زمین بود و زمان بود علی بود این کفر نباشد، سخن کفر به این است تا هست علی باشد و تا بود علی بود بیست عبارت از جرج جرداق در مورد مولا علی (ع):

۱- جز وقت ناچاری به جنگ ندادمت جنگ را او آغاز نمی کرد.^۳

۲- عمر بن خطاب خلیفه به علی (ع) گفت اگر علی نبود عمر هلاک شده بود.

فرخنده مباد آن مشکلی که تو در آن حکم نکنی (لا اله الا علی لهلک عمر لا بارک الله معضلة فیها یا ابالحسن).

۳- علی (ع) در فقه و دانش اسلامی از همه کس بالاتر بود.^۴

۱- همان کتاب، ص ۴۰

۲- نهج البلاغه خطبه شماره ۲۲۴، الامام علی جرج جرداق، صص ۴۸-۴۷

۳- الامام علی جرج جرداق، ابوالحسن شعرانی، تهران، انتشارات اسلامی، ج ۲، ۱۳۸۲

۴- همان کتاب ص ۵۶

- ۴- علی (ع) حدیث از غیر پیامبر (ص) روایت نکرد.^۱
- ۵- در علم حساب، معرفت علی بیش از همه معاصرین بود.^۲
- ۶- علی نخستین متکلم و پدر علم کلام است.^۳
- ۷- در تاریخ ثابت شده است که علی (ع) واضح علم نحو است.^۴
- ۸- ۴ گروه‌های حکمت نهج البلاغه، علی (ع) را مقدم بر همه فیلسوفان جهان قرار می‌دهد.
- ۹- همیشه ابراهیم عمر در هر مشکلی که حل آن دشوار بود به علی (ع) رجوع کردند.^۵
- ۱۰- علی (ع) تیغی بران بود بر گردن ستمکاران و همتش همگی به تحکیم قواعد عدل و داد متوجه بود.^۶
- ۱۱- رنج و زحمت علی (ع) مانند رنج پیغمبر (ص) بود.^۷
- ۱۲- جامعه مردم در نظر علی (ع) مانند یک بدن بود.^۸

- ۱- همان کتاب، ص ۵۷
- ۲- همان کتاب، ص ۵۷
- ۳- همان کتاب، ص ۵۷
- ۴- همان کتاب، ص ۵۹
- ۵- همان کتاب، ص ۹۰
- ۶- همان کتاب، ص ۶۲
- ۷- الامام علی جرج جردان، ص ۵۷
- ۸- الامام علی جرج جردان، ص ۵۷
- ۹- همان کتاب ص ۷۶